Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26558
Copyright: Admont, Benediktinerstift

172

ñ poterī extinguere dilectionē. nec
ipsa ærā flumina. i. p̄ncipes ppl̄q; ob
ruerit eā. § i dederit homo omnē sub
stanciā suā p dilectione q̄si nichil de
spiciet eū. Probat a repugnanti. qd
uera caritas ñ possit obrui. ꝗ ā tā cara
ē illi q̄ habet eā qd si ipse ē homo. i. a
liqd rationis ⁊ discretionis habens de
dit substanciā dom̄ sue. i. animā que
sustentat ⁊ uegetat habitaculū cor
poris sui. ⁊ hoc omne scil omia officia
dom̄ eā. ⁊ hoc fecerit p dilectione mea
habenda licet omia det. tam̄ despiciet
.i. deorsū aspiciet ⁊ uilipendet eā. scil
substanciā. credens se q̄si nichil de
disse p tanta re habenda. Tē dat homo
omnē substanciā sue dom̄ p dilecti
one x̄ q̄ndo officia anime. uidet uisv̄.